

Skatteutskottets betänkande

1998/99:SkU15

Skattefrågor och investerarskydd

Sammanfattning

I betänkandet tillstyrker utskottet de förslag som regeringen har lagt fram i proposition 1998/99:48 Skattefrågor och investerarskydd. Utskottet avstyrker de motioner som har väckts i ärendet.

Vid betänkandet fogas tre reservationer (m, kd, fp och v).

Propositionen

Regeringen (Finansdepartementet) föreslår i proposition 1998/99:48 att riksdagen antar de i propositionen framlagda förslagen till

1. lag om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd,
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
4. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Lagförslagen finns i en bilaga till betänkandet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Investerarskydd och försäkringsersättning

Regeringen har den 10 november 1998 till riksdagen överlämnat en proposition med förslag till lag om investerarskydd (prop. 1998/99:30). I denna proposition föreslås skatteregler för ersättning från investerarskyddet. Förslaget innebär att sådan ersättning skall vara skattepliktig. Detsamma föreslås gälla ersättning från en försäkring som ett värdepappersbolag tecknat enligt 5 kap. 2 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse. Ersättning från investerarskydd kan vara att hänföra såväl till inkomstslaget kapital som inkomstslaget näringsverksamhet. Beträffande ersättning som hänför sig till inkomst av kapital utgör ersättning för kapitalbelopp inte en skattepliktig intäkt. Annorlunda kan det förhålla sig om ersättningen är att hänföra till inkomstslaget näringsverksamhet.

För att avgränsa den skattepliktiga ersättningen från sådan ersättning som är skattefri föreslås en turordningsregel. Den ersättning som betalas ut skall i

första hand anses utgöra ersättning för medel (kapitalbelopp och ränta). Om det i ersättningen för medel ingår ersättning för ränta skall emellertid den delen beskattas. I andra hand skall ersättningen anses avse ersättning för finansiella instrument.

Ersättning som avser ett finansiellt instrument skall behandlas som vederlag för instrumentet, varvid reavinstbeskattning skall ske som om instrumentet avyttrats.

Om de finansiella instrumenten utgörs av såväl marknadsnoterade som icke marknadsnoterade instrument skall ersättningen i första hand anses avse marknadsnoterade finansiella instrument om inte den som har rätt till ersättningen yrkar annat.

Om en i Sverige bosatt fysisk person eller en i Sverige hemmahörande juridisk person får ersättning från en utländsk motsvarighet till investerarskyddet eller från en försäkringsgivare i utlandet skall ersättningen beskattas som om den hade betalats ut av det svenska investerarskyddet eller av en svensk försäkringsgivare.

Beskattningsreglerna föreslås bli intagna i en ny lag om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd och lagen (1995:1592) om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti föreslås upphöra att gälla. Såvitt avser skatteregler för ersättning från insättningsgarantin föreslås inga ändringar i sak.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 maj 1999.

Lättnad i beskattning av utdelning

I 3 § 1 b mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL, anges att löneunderlaget vid beräkning av lättnadsbeloppet skall beräknas enligt 3 § 12 d mom. första stycket SIL. Om aktien är sådan kvalificerad aktie som avses i 3 § 12 mom. SIL skall beräkningen av löneunderlaget ske enligt 3 § 12 d mom. andra och tredje styckena SIL, dvs. enligt de s.k. spärreglerna. I propositionen föreslås att, om aktier i företaget i betydande omfattning ägs av utomstående som har rätt till utdelning, löneunderlaget i lättnadssystemet för aktieägare som har en kvalificerad aktie skall beräknas utan beaktande av spärreglerna.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2000.

Rättelse av fel i SFS

I proposition 1998/99:15 Omstrukturering och beskattning föreslog regeringen bl.a. en ändring i punkt 1 av anvisningarna till 22 § kommunal-skattelagen (1928:370). Av förbiseende föll en mening av lagtexten bort ur förslaget. Meningen återinförs.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 maj 1999.

Motionerna

1998/99:Sk19 av Johan Pehrson och Karin Pilsäter (fp) vari yrkas att riksdagen med avslag på propositionen i motsvarande del beslutar om

beskattning av ersättning från investerarskyddet i enlighet med vad som anförts i motionen.

1998/99:SkU15

1998/99:Sk20 av Marie Engström m.fl. (v) vari yrkas

1. att riksdagen avslår regeringens förslag om lättnad i beskattning av utdelning enligt vad i motionen anförts,
2. att riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag om en definition av riskkapitalet enligt vad i motionen anförts.

1998/99:Sk21 av Mats Odell m.fl. (kd) vari yrkas

1. att riksdagen beslutar att ersättning från investerarskyddet för finansiella instrument inte skall vara skattepliktig,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förslag till regelförenkling.

Utskottet

Skatteregler för ersättning från investerarskydd, m.m.

Bakgrund

Riksdagen antog i februari i år en lag om investerarskydd som träder i kraft den 1 maj 1999 (prop. 1998/99:30, bet. 1998/99:FiU15, rskr. 1998/99:131). Lagen grundar sig på rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare.

En investerare kan få ersättning från investerarskyddet med upp till 250 000 kr om t.ex. ett värdepappersinstitut går i konkurs och investeraren inte kan få ut sina finansiella instrument eller pengar som lämnats till institutet i samband med att en investeringstjänst utförs.

Lagen om investerarskydd omfattar svenska banker med värdepappersrörelse och svenska värdepappersbolag och vissa utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial här i landet. Insättningsgarantinämnden är administrerande myndighet. Investerarskyddet finansieras med avgifter från de institut som omfattas av skyddet.

Investerarskyddet kan ses som en motsvarighet till det skydd som redan finns för banksparande enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. För insättningsgarantin finns särskilda skatteregler i lagen (1995:1592) om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti.

Propositionen

I proposition 1998/99:48 föreslås att de särskilda skatteregler som införts tidigare för ersättningar från insättningsgarantin förs över till en ny lag, och att den nya lagen byggs ut med regler om hur ersättningar från investerarskyddet skall beskattas.

De regler som förs över från den gamla lagen ändras inte i sak. De nya reglerna om ersättning från investerarskyddet innebär i huvudsak följande. Förlust av likvida medel skall i skattehänseende behandlas på samma sätt som ersättning från insättningsgarantin. Det innebär att den del av ersättningen som avser ränta är skattepliktig. Om ersättning betalas för en

förlust av finansiella instrument skall mottagaren reavinstbeskattas som om instrumenten hade avyttrats.

Vid beskattningen kan en ersättning för förlust av kapitalbelopp komma att behandlas olika beroende på om ersättningen är att hänföra till inkomst av kapital eller inkomst av näringsverksamhet. I inkomstslaget kapital är dock en ersättning för kapitalbelopp alltid skattefri. På grund av att en ersättning från investerarskyddet kan komma att innehålla både skattepliktiga och skattefria belopp föreslås i propositionen en turordningsregel som får betydelse i de fall en ersättning inte täcker hela förlusten. Ersättningen skall i första hand anses avse medel (kapitalbelopp och ränta), varvid kapitalbeloppet anses utgå före räntan, och i andra hand finansiella instrument som investeraren har fått ut vid institutets konkurs. I propositionen (s. 25) finns ett exempel som visar hur reglerna är tänkta att fungera i praktiken.

För en investerare kan det i vissa fall vara ett alternativ till att utnyttja investerarskyddet att i stället begära ersättning från värdepappersinstitutets ansvarsförsäkring. Mot denna bakgrund föreslås i propositionen att försäkringsersättning vid beskattningen skall behandlas på samma sätt som ersättning från investerarskyddet.

Till den nya lagstiftningen knyts regler om kontrolluppgiftsskyldighet. Insättningsgarantinämnden och försäkringsgivare skall även göra avdrag för preliminär skatt på utbetald ränta.

Motionerna

Johan Pehrson och Karin Pilsäter (båda fp) tar i motion Sk19 fasta på investerarskyddets funktion att ge investerare ett skydd mot fel eller oegentligheter hos värdepappersinstitutet. Att instrumenten inte går att få ut från institutet kan enligt motionärerna inte jämföras med en frivilligt vald avyttring som skall föranleda skattekonsekvenser. Enligt motionen bör skattefrihet gälla i de fall där den som fått ersättning inom viss tid återanskaffar de förlorade instrumenten. Det är enligt motionen rimligt att återanskaffningen sker inom viss tid, t.ex. senast vid utgången av taxeringsåret.

I motion Sk21 yrkande 1 av Mats Odell m.fl. (kd) hemställs att riksdagen skall besluta att ersättning från investerarskyddet för finansiella instrument inte skall vara skattepliktig. Enligt motionärerna skall syftet med investerarskyddet, även om det är beloppsmässigt begränsat, vara att den som drabbats av förlust av egendom bör kunna återställa den situation som rådde innan skadan inträffade. Att betrakta ersättningen för de finansiella tillgångarna som om dessa avyttrats och sedan reavinstbeskatta den motverkar enligt motionen detta syfte.

Utskottets ställningstagande

I propositionen redovisas argument såväl för som emot en skatteplikt för ersättning för förlust av finansiella instrument. En beskattning kan motverka investerarens intresse av att kunna återställa den situation som rådde innan skadan inträffade. Att investeraren får ut en ersättning i pengar för ett förlorat finansiellt instrument är emellertid i skattehänseende närmast jämförbart med

att egendomen sålts och att en reavinstbeskattning bör därför ske. Investeraren kan också ha ett intresse av att vid taxeringen kunna utnyttja en reaförlust på ett finansiellt instrument som gått ned i värde.

En annan lösning skulle kunna vara den som har tagits upp i motion Sk19, dvs. att ersättning för finansiella instrument är skattefri i de fall den som erhåller ersättningen inom viss tid därefter återanskaffar det förlorade finansiella instrumentet. Detta skulle dock kräva en omfattande och relativt komplicerad reglering för bl.a. beräkning av anskaffningskostnad. I propositionen görs bedömningen att det knappast är rimligt att belasta skattesystemet med en sådan reglering för det relativt få fall som kan antas komma att ersättas från investerarskyddet.

Utskottet anser att övervägande skäl talar för att ersättning för finansiella instrument bör vara skattepliktig och att ett system för uppskov med beskattningen inte bör införas. Utskottet tillstyrker därför propositionen i denna del och avstyrker motionerna Sk19 och Sk20 yrkande 1.

Utskottet tillstyrker det i propositionen framlagda förslaget om investerarskyddet även i övrigt. Beträffande en detalj i lagtexten återkommer utskottet under rubriken Lagförslagen nedan.

Lättnad i beskattningen av utdelning

Gällande rätt

Riksdagen har tidigare beslutat om lättnader i ägarbeskattningen i onoterade företag fr.o.m. 1998 års taxering (prop. 1996/97:45, bet. 1996/97:SkU13 och prop. 1996/97:150, bet. 1996/97:FiU20). Riksdagens beslut innebär att utdelningar på onoterade aktier delvis har undantagits från beskattning (lättnadsreglerna), och att de regler som anger hur stor del av inkomsterna som får tas upp som inkomst av kapital hos aktiva delägare i företaget (3:12-reglerna) har utvidgats i förhållande till tidigare gällande regler.

Både vid beräkning av det skattefria utrymmet enligt lättnadsreglerna och vid beräkning av det kapitalinkomstbeskattade utrymmet enligt 3:12-reglerna får ett löneunderlag tas med. Löneunderlaget beräknas på löner och andra ersättningar till arbetstagare till den del som överstiger tio basbelopp.

En delägare som i betydande utsträckning är verksam i företaget eller i ett dotterföretag, dvs. äger s.k. kvalificerade aktier, får beakta löneunderlaget vid beräkningen av skattefri utdelning enligt lättnadsreglerna och vid beräkningen av kapitalinkomstbeskattad utdelning enligt 3:12-reglerna under förutsättning att delägaren tagit ut en lön om minst 120 % av den lön som betalats till den högst betalade anställde eller också att lönen motsvarar tio basbelopp. Delägaren kan inte utnyttja löneunderlaget på sina aktier till den del det överstiger 50 gånger den egna lönen (spärreglerna).

Om delägaren visar för skattemyndigheterna att aktier i företaget i betydande omfattning ägs av utomstående som har rätt till utdelning tillämpas normalt inte 3:12-reglerna. Hela utdelningen betraktas då som inkomst av kapital, och spärreglerna blir därför betydelselösa i det sammanhanget. Vid beräkning av den del av utdelningen som skall vara

Propositionen

Enligt propositionen finns det inte något skäl för att utomståenderegeln skall tillämpas olika i lättnads- och 3:12-systemen. I propositionen föreslås att löneunderlaget i lättnadssystemet för aktieägare som har en kvalificerad aktie beräknas utan beaktande av spärreglerna om aktier i företaget i betydande omfattning ägs av utomstående som har rätt till utdelning. I propositionen föreslås också att den bestämmelse i 3:12-systemet som innebär att tidigare års förhållanden måste beaktas vid bedömningen av utomståenderegeln tillämplighet utvidgas till lättnadssystemet.

Motionerna

I motion Sk20 av Marie Engström m.fl. (v) hemställs att riksdagen avslår propositionen i denna del (yrkande 1) och att regeringen lägger fram ett förslag om att lättnadsreglerna skall ändras så att de anknyter mera till ägarens kapitalinsats, dvs. riskkapitalet, än till en lönedel i företaget (yrkande 2).

I motion Sk21 yrkande 2 av Mats Odell m.fl. (kd) tas komplexiteten i 3:12-reglerna och lättnadsreglerna upp. Enligt motionen bör regeringen skyndsamt återkomma med förslag till förenklingar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning att utomståenderegeln skall få tillämpas även vid beräkning av skattefri utdelning enligt lättnadsreglerna. Utskottet tillstyrker följaktligen propositionen i denna del och avstyrker motion Sk20 yrkande 1.

Syftet med lättnadsreglerna är att främja investeringar hos mindre företag genom att kompensera dessa för den högre kapitalkostnad som de kan antas ha i förhållande till stora företag. Av detta följer att det kapital som satsas i företagen är en viktig utgångspunkt för beräkning av skattefri utdelning. Att det finns möjlighet att också beakta ett löneunderlag har bedömts viktigt med hänsyn bl.a. till de gynnsamma sysselsättningseffekter som kan bli följden. Utskottet anser att det inte finns anledning att ompröva de ställningstaganden som riksdagen har gjort när det gäller dessa frågor och avstyrker därför också yrkande 2 i motion Sk20.

Beträffande komplexiteten i 3:12-reglerna och lättnadsreglerna undanröjer det förslag som regeringen nu har lagt fram en olikhet mellan systemen och medför därigenom en viss förenkling. Det är naturligtvis önskvärt att de möjligheter till ytterligare förenklingar som kan uppkomma allteftersom erfarenheterna av reglerna ökar tas till vara. Som påpekades vid tillkomsten av skattelättnaderna för onoterade aktier (se prop. 1996/97:45, s. 44) är det emellertid en inte oväsentlig faktor i bedömningen av komplexiteten av 3:12-reglerna att ett antal ändringar skett sedan reglernas tillkomst. Ytterligare

ändringar har därefter gjorts i både 3:12-reglerna och lättnadsreglerna. Om regelsystemen kan bibehållas i huvudsak oförändrade under några år blir det lättare att få en överblick över de regler som skapar problem för de skattskyldiga och för skattemyndigheterna.

För närvarande bedrivs på bred front ett förenklingsarbete där småföretagen står i fokus. Det finns bl.a. ett förslag om att slopa de s.k. stoppreglerna för fåmansföretag. Förenklingsutredningen, vars arbete är inriktat på skatteförhållandena för enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag, ser över bl.a. redovisnings- och skatteregler med särskild inriktning på företag i tjänstesektorn. Utskottet anser att ett tillkännagivande om ett förenklingsarbete med särskild inriktning på lättnadsreglerna och 3:12-reglerna inte är motiverat. Utskottet avstyrker följaktligen motion Sk21 yrkande 2.

Lagförslagen

I propositionen föreslås en rättelse i punkt 1 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370). En mening av lagtexten föll av misstag bort när ändringar gjordes i paragrafen i höstas (prop. 1998/99:15, bet. 1998/99:SkU5, rskr. 1998/99:67). Meningen skrivs nu in igen.

När det gäller de övriga lagförslagen i propositionen vill utskottet förorda en justering i förslaget till lag om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd. Bestämmelsen i 7 § första stycket sista meningen är avsedd att träffa de situationer då de finansiella instrumenten utgör lagertillgångar. Detta bör på ett bättre sätt komma till uttryck i lagtexten med den formulering som utskottet föreslår i hemställan.

Med denna justering tillstyrker utskottet de vid propositionen fogade lagförslagen.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *skatteregler för ersättning från investerarskydd, m.m.*
att riksdagen godtar proposition 1998/99:48 i denna del och avslår motionerna 1998/99:Sk19 och 1998/99:Sk21 yrkande 1,

res. 1 (m, kd, fp)

2. beträffande *lättnad i beskattningen av utdelning*
att riksdagen godtar proposition 1998/99:48 i denna del och avslår motionerna 1998/99:Sk20 yrkandena 1 och 2 samt 1998/99:Sk21 yrkande 2,

res. 2 (m, kd)

res. 3 (v) - delvis

3. beträffande *lagförslagen*
att riksdagen med anledning av proposition 1998/99:48 i denna del och vad utskottet ovan anfört och hemställt antar de vid propositionen fogade förslagen till

1. lag om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd med den ändringen att 7 § erhåller följande som utskottets förslag betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Utskottets förslag

7 §

De finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller av en sådan försäkring som avses i 5 § skall anses avyttrade vid den tidpunkt då ersättningen fastställs. Om den som får ersättningen är bokföringsskyldig skall dock avyttring anses ha skett när ersättningen enligt god redovisningssed skall redovisas.

De finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller av en sådan försäkring som avses i 5 § skall anses avyttrade vid den tidpunkt då ersättningen fastställs. Om de finansiella instrumenten är lagertillgängar skall de anses avyttrade när ersättningen enligt god redovisningssed skall redovisas.

Ersättning för finansiella instrument skall vid inkomstbeskattningen behandlas som vederlag för de avyttrade instrumenten.

2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
4. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

res. 3 (v) – delvis

Stockholm den 25 mars 1999

På skatteutskottets vägnar

Arne Kjörnsberg

I beslutet har deltagit: Arne Kjörnsberg (s), Lisbeth Staaf-Igelström (s), Holger Gustafsson (kd), Carl Fredrik Graf (m), Per Erik Granström (s), Carl Erik Hedlund (m), Ulla Wester (s), Helena Höij (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Yvonne Ruwaida (mp), Rolf Kenneryd (c), Johan Pehrson (fp), Catharina Hagen (m), Per-Olof Svensson (s), Claes Stockhaus (v), Lennart Värmbys (v) och Lars Lilja (s).

1. Skatteregler för ersättning från investerarskydd, m.m. (mom. 1) – m, kd, fp

Holger Gustafsson (kd), Carl Fredrik Graf (m), Carl Erik Hedlund (m), Helena Höj (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Johan Pehrson (fp) och Catharina Hagen (m) har

dels anfört följande:

En beskattning av ersättning för finansiella instrument innebär att investeraren inte har möjlighet att återställa sin ekonomiska situation som den var före värdepappersinstitutets konkurs. Som framhålls i motion Sk21 strider detta egentligen mot själva syftet med investerarskyddet att fungera som ett konsumentskydd. Det är, som framhålls i en annan motion, Sk19, inte heller helt riktigt att investeraren vid beskattningen skall behandlas som om en avyttring skett i en situation där värdepapper gått förlorade på grund av fel eller oegentligheter hos ett värdepappersinstitut. Utgångspunkten bör i stället vara att investerarens ekonomiska situation skall kunna återställas så långt det är praktiskt möjligt.

En lösning som bättre tillgodoser den drabbade investerarens intresse är enligt vår mening att ersättning för finansiella instrument skall vara skattefri i de fall den som erhåller ersättningen inom ett år därefter återanskaffar de finansiella instrumenten. Vi föreslår att riksdagen med anledning av motionerna hos regeringen begär att den skall återkomma till riksdagen med ett förslag av denna innebörd. Lagförslaget bör läggas fram skyndsamt och utformas så att skattefriheten i återanskaffningsfallen får verkan redan fr.o.m. 2000 års taxering, då den nya lagen skall tillämpas för första gången.

dels vid moment 1 hemställt:

1. *beträffande skatteregler för ersättning från investerarskydd, m.m.* att riksdagen med anledning av motionerna 1998/99:Sk19 och 1998/99:Sk21 yrkande 1 och proposition 1998/99:48 i denna del hos regeringen begär att den skyndsamt återkommer till riksdagen med ett förslag om beskattning av ersättning för förlust av finansiella instrument som innebär att ersättningen skall vara skattefri vid återanskaffning i enlighet med vad som anförts ovan.

2. Lättnad i beskattningen av utdelning (mom. 2) – m, kd

Holger Gustafsson (kd), Carl Fredrik Graf (m), Carl Erik Hedlund (m), Helena Höj (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m) och Catharina Hagen (m) har

dels anfört följande:

Regeringen föreslår i propositionen en marginell förändring av de s.k. lättnadsreglerna vid utdelningsbeskattningen. Förändringen berör bara dem som omfattas av regeringens tidigare föreslagna (prop. 1996/97:45) och

otillräckliga lättnad i dubbelbeskattningen, nämligen ägare till aktier i utländska och svenska onoterade företag.

De regler som nu gäller borde över huvud taget inte ha införts på grund av regelsystemets komplexitet. Eftersom en majoritet i den nuvarande riksdagen tagit avstånd från en generellt slopad dubbelbeskattning måste emellertid regelsystemet kring den selektiva lättnaden i dubbelbeskattningen tyvärr finnas kvar. Riksdagen måste därför ta ett ansvar för att se till att regeringen kommer igång med ett förenklingsarbete som avser lättnadsreglerna och även 3:12-systemet. Vi föreslår i enlighet med motion Sk21 att riksdagen bör begära att regeringen skyndsamt återkommer med förslag till kraftiga förenklingar i dessa regelsystem.

dels vid moment 2 hemställt:

2. *beträffande lättnad i beskattningen av utdelning*

att riksdagen med bifall till motion 1998/99:Sk21 yrkande 2 och med anledning av proposition 1998/99:48 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om enklare regelsystem för fåmansföretag.

3. Lättnad i beskattningen av utdelning (mom. 2 och mom. 3 i motsvarande del) – v

Claes Stockhaus (v) och Lennart Värmbj (v) har

dels anført följande:

Vänsterpartiet har vid flera tidigare tillfällen framhållit att den delen av enkelbeskattningen som bygger på lönedelen bör tas bort. Detta är en mycket underlig konstruktion som inte hade något att göra med riskkapital eller ägarinsats utan snarare för tankarna till vissa resultatreglerande åtgärder. Vi anser att regeringen skall återkomma till riksdagen med förslag om beräkning av ett enkelbeskattat utrymme som mer anknyter till ägarens kapitalinsats, dvs. att man på ett riktigt sätt definierar riskkapitalet.

Den utvidgning av lättnadsreglerna som föreslås i propositionen innebär enligt vår uppfattning en olikbehandling av huvuddelägare som inte är bra. Det faktum att en aktiv ägare i företaget kan visa att aktier i företaget i betydande omfattning ägs av utomstående som har rätt till utdelning behöver inte innebära att kontrollen över ägarens agerande är större i dessa bolag än inom andra där detta förhållande inte föreligger. Propositionen bör därför avslås i denna del och regeringen bör återkomma med förslag om en definition av riskkapitalet, i enlighet med vårt resonemang ovan.

dels vid moment 2 och 3 i motsvarande del hemställt:

2. *beträffande lättnad i beskattningen av utdelning*

att riksdagen med bifall till motion 1998/99:Sk20 yrkandena 1 och 2 avslår proposition 1998/99:48 i denna del och hos regeringen begär förslag om nya regler för underlaget för lättnadsreglerna i enlighet med vad som anförts i motionen,

3. beträffande *lagförslagen i lättnad i beskattningen av utdelning* att riksdagen med anledning av vad som ovan anförts och hemställts avslår det vid proposition 1998/99:48 fogade förslaget till ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt såvitt avser ändringen i 3 § 1 b mom.

1998/99:SkU15

